

Arne Christiansen (V):

Jeg kan tilslutte mig ministerens ord om, at denne debat har haft et værdigt forløb, og jeg havde egentlig ikke planer om at gå på talerstolen i anden omgang, hvis ikke socialdemokratiets ordfører havde rettet denne appel til venstre. Jeg har med vilje i mit første indlæg undladt mange af de ting, der er fløjet igennem luften i den senere tid i Christianiadebatten, og ønsker heller ikke at bringe dem ind i diskussionen her i dag. Jeg har holdt mig til de grundprincipper, som har været med til at krænke befolkningens retsbevidsthed, og det har jeg belyst i mit første indlæg. Når socialdemokratiet nu — og det blev jo sagt temmelig tydeligt — beder om yderligere tid til at forhandle, så kan jeg ikke lade være med at gøre opmærksom på, at den socialdemokratiske regering — ikke den nuværende, men den tidligere — i sin tid gav 3 år, hvor der var lejlighed til at eksperimentere. Vi har ikke accepteret begrebet, men der har været lejlighed til at eksperimentere. Der har siden den 10. april sidste år været lejlighed til at forhandle, og vi har haft utallige møder og samråd og deputationsmodtagelser i Christianiaudvalget. Vi har ministerens ord for, at der ikke kan forhandles, at man faktisk udveksler noter, når man mødes med repræsentanter for Christiania.

På den baggrund er det, at venstres gruppe i dag er enig om at sige til regeringen, at den må handle efter dagsordenen af 10. april sidste år, og så må den tage den fornødne tid til at få den eksekveret.

Schlüter (KF):

Det, der på trods af min ulyst kalder mig herop, er hr. Kjeld Olesens indlæg i anden omgang, for det synes jeg bidrog til, at denne ellers meget klare debat blev noget sløret. Hr. Kjeld Olesen sagde, at det interessante i dag var at lytte til ordførerne for at få et indtryk af, om der var en ændret opfattelse i folketinget sammenholdt med debatten den 10. april i fjor. Hr. Kjeld Olesen sagde, at det spændende er at se, om der er en optøning på vej, og så konkluderede hr. Kjeld Olesen, og det synes jeg var korrekt, at der var ikke grund til megen optimisme. Men hr. Kjeld Olesen var ligesom lidt sørgmodig ved denne konstatering, og det overrasker mig, for derved synes jeg at

hr. Kjeld Olesen ligesom bringer sig i modsætningsforhold til forsvarsministeren og regeringen.

Hvad er det, hr. Kjeld Olesen egentlig gerne vil? Det, der ligger bag hans andet indlæg i dag, er det ønsket om, at folketinget skal bevilge et stort millionbeløb til en istandsættelse af Christiania, eller — det må være den anden mulighed — ønsker hr. Kjeld Olesen, at folketinget skal gå i gang med i en lang, lang række love, bygningslove, sundhedslove osv. osv. at indføre dispensationsbestemmelser, der går ud på, at alle disse love, der gælder for det øvrige samfund, i fremtiden ikke skal gælde for Christiania? En af de to ting må det jo dreje sig om.

Hvad er i det hele taget hr. Kjeld Olesens ærinde med tale nr. 2 i dag? Talte han på hele gruppens vegne? Han talte, som om det var hans ønske, at Christiania skulle bevares og videreudbygges ikke blot efter den 1. april i år, men også efter den 1. oktober. Er det virkelig socialdemokratiets mening? Talte hr. Kjeld Olesen på hele sin gruppes vegne? Det må jeg betvivle.

Når jeg skal gøre debatten op, når jeg til det resultat, at selv om det tit går sådan, at vi snakker herinde det meste af en dag, uden at der kommer nogen som helst klarhed ud af det, så er det sket i dag, og det takker jeg for. Jeg har forstået, at SF bebuder, at man vil tage et initiativ, et eller andet, der skulle give justitsministeren en basis for fortsat at bøje sig for, at Christiania er der og bliver der. Hvis SF gør alvor af denne intention, så tror jeg altså, jeg har lov til at sige, at det vil være et slag i luften.

Når jeg gør ordførernes indlæg op, når jeg til det resultat, at der er 10 konservative, for nu ubeskedent at begynde med os selv, som mener, at folketinget gør vel i at fastholde beslutningen fra i fjor. Der er 24 fra fremskridtspartiet, der er 42 fra partiet venstre, der er 9 fra kristeligt folkparti, og der er 4 fra centrum-demokraterne. Dette bliver som bekendt til 89 medlemmer af folketinget i alt. Den radikale ordfører, fru Grethe Philip, sagde i sin tale, at der var nogle radikale, som også havde den opfattelse, at den 1. april skulle være alvor. 89 plus nogle radikale plus, må jeg gå ud fra, regeringen og, forventer jer, en lang række socialdemokrater, jeg ved ikke, hvor mange, men jeg ved,